

Бобик М. В.

курсант

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ТАКТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ОДНОЧАСНОГО ДОПИТУ ДВОХ ЧИ БІЛЬШЕ ВЖЕ ДОПИТАНИХ ОСІБ

За своєю особливістю допит – дія багатопланова, яка має криміналістичний, процесуальний, психологічний, організаційний та етичний аспект. Вміле його проведення потребує не тільки знання законів, психології допитуваного, а й творчого їх застосування. Для отримання більш детальної інформації, до кожного допитуваного необхідно знаходити індивідуальний підхід і враховувати конкретні особливості даної людини.

Допит двох чи більше вже допитаних осіб є особливим різновидом допиту, якому притаманні, окрім загальних, спеціальні завдання, особлива організація і тактика. Проведення одночасного допиту двох чи більше вже допитаних осіб регламентується ч. 9 ст. 224 Кримінального процесуального кодексу України. Одночасний допит двох чи більше вже допитаних осіб - це слідча (розшукова) дія, що полягає у допиті по черзі в присутності один одного двох чи більше вже допитаних за єдиними обставинами кримінального провадження осіб з числа свідків, потерпілих, підозрюваних, аналізі й безперервному порівнянні (співставленні) показань для з'ясування причин розбіжностей у них та спрямована на перевірку отриманих доказів у конкретному кримінальному провадженні[1].

Допит може виступати як самостійна процесуальна дія, яка є засобом збирання та перевірки вже раніше отриманих свідчень, які в подальшому будуть слугувати як доказ в кримінальному провадженні.

Допит двох раніше допитаних осіб є найбільш розповсюдженою та ефективною слідчою дією, за допомогою якої збирається інформація про кримінальне правопорушення і злочинну діяльність певних осіб [4].

Тактичну основу спілкування на одночасному допиті утворюють пізнавальні прийоми: розповідь, розпитування, міміка і жести, а також логічні прийоми порівняння і зіставлення. Особливість спілкування полягає в тому, що воно розвивається одночасно між декількома особами [5].

Залежно від комунікативної ситуації розрізняють допит в конфліктній (із суворим і не суворими суперництвом) і безконфліктній ситуації. З цієї точки зору всіх допитуваних незалежно від їх процесуального становища умовно можна розділити на три основні категорії осіб: а) зацікавлених у позитивних результатах розслідування і внаслідок цього надають своїми показаннями допомогу правоохоронним органам; б) тих, які байдуже ставляться до діяльності правоохоронних органів, до

самої можливості давати показання; в) незацікавлених в тому, щоб злочин було розкрито, і внаслідок цього активно протидіють зусиллям правоохоронних органів[2].

Досить важливу роль відіграє розташування допитуваних. Просторові форми спілкування залежать від характеру відносин, поведінки особи і тактичного задуму під час допиту.

Об'єктивно просторова зона спілкування слідчого з будь-яким відвідувачем задається обстановкою кабінету, в якому проходить допит. Однак зустрічаються різні варіанти, в яких в тій чи іншій мірі проявляються закономірності сприймання людьми один одного з урахуванням характеру діалогу: від підкреслено формалізованого до психологічно зближеного. У будь-якому варіанті розташування слідчий зберігає за собою статусно-домінуюче становище, ініціативу зміни просторової організації спілкування, пов'язуючи її зі своїм тактичним задумом [2].

Слідчий повинен врахувати можливість розвитку неприязних стосунків між допитуваними й виключити (з урахуванням розміру кабінету, наявності в ньому відповідних меблів, сторонніх предметів) можливість контакту між учасниками одночасного допиту. Разом з тим, сторони, що повідомляють суперечливу інформацію, під час допиту повинні знаходитися навпроти один одного: задля зорового контакту та застосування засобів тактико-психологічного впливу. Оснащеність кімнати апаратурою відео та звукозапису буде сприяти спостереженню за допитуваними, запобіганню змови між ними й подальшому аналізу отриманих результатів слідчої (розшукової) дії. Добре організований одночасний допит двох чи більше вже допитаних осіб в даній ситуації повинен проводитися активно, наступально, в максимально короткий проміжок часу, а керуючий вплив має бути спрямований на вирішення тактичних завдань[3].

Саме тому одночасний допит двох чи більше вже допитаних осіб посідає одне з ключових місць серед засобів усунення протидії розслідуванню у формі давання неправдивих показань й суперечностей у показаннях раніше допитаних осіб, що виникли внаслідок надання неправдивої інформації, або помилок у сприйнятті та розумінні подій допитаною особою[1].

З усього вище викладеного можна зробити висновок, що основною метою одночасного допиту двох чи більше вже допитаних осіб є процесом порівняння показань допитуваних, що одночасно допитуються з негайним використанням слідчим результатів такого порівняння для усунення протиріч в інформації, що виходить з цих джерел.

1. [Електронний ресурс] - Режим доступу: http://pidruchniki.com/2015060965346/pravo/taktika_odnochasnogo_dopitu_dvoh_bilshe_vzhe_dopitani_h_osib

2. [Електронний ресурс] - Режим доступу: https://studme.com.ua/153412205391/psihologiya/psihologicheskie_osobennosti_doprosa.htm

3. [Електронний ресурс] - Режим доступу: http://pidruchniki.com/2015060965348/pravo/pidgotovka_provedennya_odnochasnogo_dopitu_dvoh_bilshe_vzhe_dopitanih_osib
4. Чаплинська Ю. А., Одночасний допит двох раніше допитаних осіб (організаційний аспект) [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvdduvs_2013_1_78
5. Салтевський М.В. криміналістика (у сучасному викладі): Підручник. – К. : Кондор, 2008.- 370с.

Ваврищук А. Є.

курсант
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

*Науковий керівник – доцент кафедри
адміністративного
права, процесу та адміністративної
діяльності, к. ю. н., доцент*

Кононець В. П.

ВИЛУЧЕННЯ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ ТА ПОРЯДОК ЇХ ЗБЕРІГАННЯ

Актуальність розгляду даної теми полягає в тому, що питання про торгівлю у невстановлених місцях набуває все більшого поширення та вимагає додаткового вивчення та аналізу проблем при вилученні і зберіганні харчових продуктів .

Такий вид правопорушення як «Торгівля з рук у невстановленому місці», передбачений ст.160 КУпАП в якій зазначається, що торгівля в містах з рук на вулицях, площах, у дворах, під'їздах, скверах та в інших невстановлених місцях-тягне за собою накладення штрафу від одного до семи неоподаткованих мінімумів доходів громадян з конфіскацією предметів торгівлі або без такої.

Торгівля з рук у невстановлених місцях промисловими товарами-тягне за собою накладення штраф від шести до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян із конфіскацією предметів торгівлі. Санкція цієї статті передбачає окрім штрафу ще й конфіскацію предметів торгівлі, таким чином органи Національної поліції повинні здійснювати конфіскацію в рамках ст.265 КУпАП, однак харчові продукти не вилучаються.

Відповідно Постанови Кабінету Міністрів України «Про Порядок обліку, зберігання, оцінки конфіскованого та іншого майна, що переходить у власність держави, і розпорядження ним» , де в пункті 9 зазначається, що продукти харчування насамперед ті, що швидко псуються, за умови проведення належної експертизи за рішенням комісії, створеної відповідно